

Kecske Benedek neje, elletett:
nemesch Kezesch Remeck Emese levele
Kecske Benedekhez

Egyetlen Benedekem!

Egy esztendeje, de nekem ezeregy est ereszkedett le, s Te nem felelsz levelemre. Lelkem reszketve remeg: beteg lehetsz-e, Szerelmem? Esetleg edzett kezed merev?

Jelentem, negyvenegy gyermeked Kemenesre tereltem Eszterhez. Eszterem, egytestem, egylelkem menyecske lett.

Fegyvernek Ede vette el; Ede erdeje kerek, ebben kereng. Szent Ferenc rendje szentélye elejbe eskette meg Remete Szent Gergely kedves kettejek. Nem terveznek gyermekeket, de kedvtelve teleltetnek esetente Kecske-dedeket. Egy hetet lesz lent Kemenesen e rengeteg gyermekecskecskemete. Ez nekem szerencse.

De nem lehetek rest, nem tenghetek-lenghetek. Megtermett fekete szedrem, leszedtem, megerjesztettem, „megkereszteltem.” Nedve gyenge lett.

Csere-bere mellett szert tettem egy kezdetleges szerkezetre, mellyel lefejtem egreslevem, s kerekded szemekkel teljes szeder-tejem.

E levekkel kereskedem. Nem lesz tetemes bevételem.

(Expressz permetleved elveszett.) Elrettenthetetlen ebem, Ezredest eltemettem.

Rettenetes eset: kedvenc kecske-deded, Demeterke – megfeketedett!

Ne vess meg, Benedek! Nem estem meg egyszer sem, nem tettem ellened! Szerelmem! E gyermek beteg lehet! Kezeltetnem kellene, de erszényem – ernyedt.

Nem eszem, esetleg egy-egy szelet kenyeret. Termetem kecses lett. Negyvenegy gyermeked rendszeresen etetem: jegelt lencselevest, peracet veszek. Helyre gyermekecskenyelvek tejfelt, s meleg tejet lefetyelnek. Mellesleg nem engedem, de csennek egy-egy szem zsenge retket, vele elszelelnék. Tenyeremmel rendszeren meg-megegyengetem eme rendetleneket, de negyvenegyel szemben éber nem lehetek! Neked kellene eledelt s rendet teremtened, szeretett Benedekem! Nekem ez egyre nehezebben megy.

Zsebre!

Eszes gyermeked, Endre felcseperedett, fegyelmezetlen, engedetlen. Egy szemesztert befejezett Cenken, egyetemen, de elment kedve.

Endre – nemes elme. Egy versenyen kenterbe verve nyert egy remekbe szedett kecske-verssel veretes versmesterek ellen. Erre egy szemenszedett mester leteremtette, s cselt vetve ketrecbe vettette. Persze ezt Endre este elreszelte, s e jellemtelen versmester-fejedelmet meglepve, embertelen megverte. Ennek feje berepedt, teste sebes lett.

Feljelentett. Pereskedem. Kellott ez nekem!

Esetek teteje: Mellecske vemhes lett! Elvettettem vele. Vejem lehetetlen keresztgyermekem fenegyereke, Kerge lehetne – egy „zerge!”

Ez kecskételen! Berzenkedem ellene!

Kedvesem, terepem szervezett tettek természetes mezeje, de ezen nem vezethetek, nem merek!
Rettegek, elveszthetem fejem.

Kellessz, Benedek... Fejem felett fergeteges fekete fellegek kerengenek... Kecske Szellemhez
esdezem, legyen velem, mekegem elesetten.

Feneketlen zsebem helye jeles, egyetemleges. Ebbe egyszer bele-elmebetegedem.

Engesztelhetetlen lettem, megkeseredtem jelen helyzetemben.

S Te, Egyszerelmem, merre tekeregsz?

De nem ettem meszet; lehet: kezekben egy serleg, benne hegy leve, s Te egyben kecske-
menyecksze sereggel enyelegs... henteregsz?!

Nem menedzserkedsz te rengeteg kecske-yent keresve, szemtelen!

Nem, ne gyere kebelemre, mert nem szeretsz! De keress, szerezz nekem hetvenezer yent
sebesen, mert megkereslek, s letekerem szeretett fejed, te... esetlen kecske-egyed! Benedek...

Ne tedd ezt velem. Messze kell lenned? Egyszerre elfeledsz?

Jelenleg keveretemen heverek kegyetlen leverten, kezembe temetve fejem. Jer, gyere
Szentterebesre Szerelmem, mert testem, lelkem eleped, s szemem leve megered. Nem ereszt
bennem serkent feneketlen szerelmed, melyben senyvedek – Te tetted ezt velem, Egyetlenem.
Szeretlek!

Ezzel berekesztem terjedelmes levelem, mert vekkerem felberregett, s kertembe kell mennem.

Kelt: szeptember elseje, kedd reggel

Kecskeszentterebes

Gereblye-hegy

Szerelmetes lehelettel:

nejed

Emese

s negyvenegy eleven gyermeked